

dat de alkomst van de mens erdoor verlaagd wordt, en hem zijn waardigheid wordt ontnomen. De God, Die de sterren aan het firmament plaatste, de bloemen van het veld met de prachtigste kleuren versierde, en hemel en aarde met Zijn wonderen vervulde, schiep niet een wezen van een lagere orde toen Hij het kroonstuk van Zijn schepping formeerde, waaraan de heerschappij over het werk Zijner handen werd opgedragen. De Schrift voert de oorsprong van ons geslacht niet terug naar een ontwikkeling van kiemen, schelpdieren of viervoeters, maar naar de almachtige Schepper. Hoewel geformeerd uit het stof der aarde, was Adam „de zoon van God.” Patriarchen en Profeten, blz. 30, 31.

De zondvloed ten tijde van Noach

Over de zondvloed ten tijde van Noach (zie Genesis 6 tot 8), die wereldwijde ramp die een eind maakte aan een boos geslacht, en over het getuigenis der geologie schreef zuster White:

„De geologie kan los van de Bijbelse geschiedenis niets bewijzen. Zij, die de genoemde ontdekkingen met zoveel vertrouwen aanvaardden, weten niet hoe groot de mensen, de dieren en de bomen voor de zondvloed waren; evenmin welke grote veranderingen er sinds die tijd plaats gehad hebben. Overblijfselen, in de aarde gevonden, leveren het bewijs van toestanden, die veel verschillen van de huidige omstandigheden, maar alleen de Bijbel spreekt ons over de tijd, waar deze toestanden bestonden. In de geschiedenis van de zondvloed heeft de inspiratie dingen verklaard die onmogelijk door de geoloog verklaard hadden kunnen worden. In de dagen van Noach werden mensen, dieren en bomen, die veel groter waren dan tegenwoordig, bedolven, en aldus bewaard als een bewijs voor latere geslachten, dat ze door de zondvloed waren omgekomen. Gods bedoeling is om ons geloof in de Heilige Schrift door deze ontdekkingen te versterken; maar tengevolge van hun drogredenen begaan de mensen thans dezelfde fout, welke men vóór de zondvloed beging — door misbruik worden de zegeningen in een vloek veranderd.” Id. blz. 95, 96.

Aanhalingen uit „The Desire of Ages”

Het bekende boek *The Desire of Ages* (De wens der Eeuwen), een levensbeschrijving van Jezus Christus, geschreven door Ellen White tijdens haar verblijf in Australië (1891–1900), wordt door velen beschouwd als het diepst geestelijk leven van Christus, dat ooit geschreven werd. De leerstellingen van Christus, zoals deze in de evangeliën van Mattheus, Markus, Lukas en Johannes vermeld worden, komen in dit voortreffelijke boek tot leven. Neem de moordenaar aan het kruis, die in het elfde uur tot bekering kwam, als voorbeeld. Tot hem sprak de barmhartige Heiland de woorden van vergeving: „Voorwaar Ik zeg u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.” Lukas 23:43. Let op de volgende verklaring van de Bijbeltekst:

„Christus beloofde de moordenaar niet, dat hij die dag met Hem in het paradijs zou zijn. Zelf ging Hij die dag niet naar het Paradijs. Hij sloep in het graf, en op de opstandingsmorgen zei Hij: „Ik ben nog niet opgevaren naar mijn Vader.” Joh. 20:17. Maar op de dag van de kruisiging, de dag van schijnbare nederlaag en duisternis, werd de belofte geschonken. „Heden” terwijl Hij stierf aan het kruis als een misdadiger, verzekert Christus aan de arme zondaar, „gij zult met Mij in het paradijs zijn.” *Desire of Ages*, blz. 751.

En opnieuw:

„De misdadigers, gekruisigd met Jezus, werden aan beide zijden van Hem gehangen, en Jezus in het midden. Dit werd gedaan op last van de priesters en oversten. De plaats van Christus tussen de misdadigers moest aantonen dat Hij de grootste misdadiger van de drie was. Zo ging de Schrift in vervulling. Hij werd geteld onder de overtreders.” Jesaja 53:12. Maar de priesters zagen niet de volle draagwijdte van hun daad. Zoals Jezus gekruisigd met de moordenaars, gehangen werd in het midden, zo werd Zijn kruis geplaatst midden in een wereld, die in zonde ligt. En de woorden van vergeving, gesproken tot de berouwvolle moordenaar, ontstaken een licht dat tot de uiterste grenzen der aarde zal schijnen.” Id.